CALVINIST-CONTACT

CHATHAM, ONTARIO, AUGUST 15, 1952
3RD YEAR OF PUBLICATION NO. 45

IN DIT NUMMER:

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

De regering van Alberta heeft ruim 4 millioen acres grond in het Peace River district, waarvan 2.6 millioen acres ploegbaar, opengesteld voor landbouwvestiging. Het land, dat veelal aan reeds in cultuurgebrachte gebieden grenst wordt uitgegeven als „homestead". Dat wil zeggen dat men vanaf het vierde jaar een achtste gedeelte van de opbrengst als huur moet betalen, terwijl men de grond na 5 jaar in eigendom kan krijgen tegen betaling van 100,— voor ¼ sectie (160 acres) en $1.25 extra voor elke acre boven de ¼ sectie. De prijs van een halve sectie is dus $300.—.

Bijgaand vindt u het eerste van een serie artikelen over het Peace River district.

Het Peace River district wacht op meer landbouwers

Het Peace River gebied is gelegen ten Noord-Westen van Edmonton (Alta.) en strekt zich uit Westelijk van het Lesser Slave Lake in Alberta tot in de provincie British Columbia. Het beslaat een oppervlakte van ruim 50 millioen acres en dankt zijn naam aan de Peace River, die in British Columbia ontspringend, in een diep uitgesneden dal door dit gebied stroomt. De belangrijkste zij-rivier, de Smoky River, verenigt zich met de hoofdrivier bij het stadje Peace River. Ongeveer 40 millioen acres zijn momenteel niet voor landbouwdoeleinden bestemd of geschikt, vanwege onbereikbaarheid, te zware begroei-ing (bos) en/of slechte grond.

De afstand van Edmonton tot High Prairie, gelegen aan de Oostkant van het gebied, is langs de hoofdweg (grindweg) ongeveer 260 mijl, terwijl de afstand van Edmonton tot het aan de Westzijde gelegen Dawson Creek (B.C.) 470 mijl bedraagt. Als Zuidgrens kan ongeveer aangenomen worden de lijn van High Prairie naar Dawson Creek (B.C.) via het midden daartussen liggende Grande Prairie (Alta.), de grootste stad in 't gehele district (ongeveer 5000 inwoners).

Meer Noordelijk liggen als belangrijkste plaatsen in Alberta het reeds genoemde Peace River (ongeveer 80 mijl ten Noorden van High Prairie) en Fairview, terwijl in B.C. Fort St. John nog genoemd kan worden.

Vooral ten Noorden van Peace River en Noordwestelijk van Fairview liggen nog uitgestrekte gebieden, die gedeeltelijk opengesteld zijn voor vestiging ("Homesteads"), gedeeltelijk nog nader onderzocht en in kaart gebracht worden. Het meest Noordelijke deel, waar landbouw uitgeoefend wordt, is in de omgeving van Fort Vermilion (Alta.), dat 240 mijl ten Noorden van Peace River gelegen is.

Het gehele gebied is nog betrekkelijk jong en draagt daarvan de kenmerken. De eerste kolonisten in dit gebied kwamen omstreeks 1910 en de spoorlijn kwam tot stand in 1916. Sindsdien is het Peace River district steeds verder ontwikkeld, meer land in cultuur gebracht en dorpen en steden zijn ontstaan. Door de vorderingen en nieuwe vindingen op technisch gebied en door gebruik van zware machines en werktuigen bij het ontbossen en voor cultuur geschikt maken van het land, is het voor de landbouwer-ontginner van thans aanmerkelijk gemakkelijker gemaakt dan het was voor zijn voorganger van 40 jaar geleden, die met een bijl, een span paarden en een slee of wagen de grond op de natuur moest veroveren. Ondanks de toepassing van technische verbeteringen, machinerie-en en andere hulpmiddelen, waardoor beter en sneller gewerkt kan worden (maar ook duurder), is er in de nieuwe gebieden nog steeds sprake van pionierswerk. Zelfs ook in de reeds meer bewoonde en gedeeltelijk tot ontwikkeling gekomen streken kan in zekere zin nog gesproken worden van pioniersgebieden.

KLIMAAT

In de verschillende delen van dit grote gebied is het klimaat uiteraard niet gelijk. Zelfs op betrekkelijk kleine afstanden treden soms vrij aanzienlijke verschillen op, terwijl van jaar tot jaar een grote variatie wat betreft temperatuur en neerslag kan voorkomen.

In het algemeen kan gesproken worden van een vastelandsklimaat: warme zomers en strenge winters. Een veel voorkomende mening is dat het Peace River gebied veel kouder zou zijn dan andere districten in de Prairie Provincies. Dit is niet geheel juist. In de winter worden soms lage temperaturen geconstateerd, doch deze komen ook in vele andere plaatsen voor. Het verschil in klimaat met Edmonton is slechts klein, het gebied ligt iets Noordelijk, doch voornamelijk West van Edmonton.

Nevenstaand staatje geeft een duidelijk overzicht van de gemiddelde jaartemperatuur en de gemiddelde Januari-temperatuur in enkele plaatsen in West-Canada over een reeks van jaren.

	Gem. jaar-temperatuur	Gem. Januari-temperatuur	Aantal jaren waarneming
Beaverlodge (P.R.)	35.3	+5.6	31
Edmonton	36.8	—0.7	55
Regina	34.5	—0.7	55
Winnipeg	35.1	—2.7	55

Het groeiseizoen in Beaverlodge bedraagt gemiddeld ongeveer 100 dagen en komt vrijwel overeen met dat van Edmonton. In het Noordelijke gedeelte is de vorstvrije periode veelal iets korter, doch de gewassen groeien daar meestal sneller en rijpen eerder.

De hoeveelheid neerslag per jaar is plaatselijk vrij verschillend, doch gezegd kan worden dat de hoeveelheid in het algemeen afneemt van Zuid naar Noord.

Bedraagt de gemiddelde jaarlijkse neerslag in Beaverlodge ongeveer 17 inches, in Fort Vermilion is deze ongeveer 12 inches. Ook in Peace River valt minder regen en sneeuw dan in Beaverlodge (ongeveer 14 inches). In vergelijking met Edmonton met een gemiddelde jaarlijkse neerslag van 17.6 inches, valt er in het Peace River gebied in de winter meer sneeuw, doch in de zomer minder regen.

WEGEN EN VERBINDINGEN

Het Peace River district heeft momenteel een goede wegverbinding (Highway No. 2) en spoorlijnverbinding met Edmonton. De spoorweg wordt door de Canadian Pacific Railway Company en de Canadian National Railways gezamenlijk ge-exploiteerd onder de naam Northern Alberta Railways.

In Dawson Creek (B.C.) sluit de hoofdweg aan op de Alaska Highway, die via White Horse in de Yukon naar Fairbanks (Alaska) loopt. Er is thans een weg in aanleg van Dawson Creek (B.C.) naar Prince George in Centraal B.C. Deze weg zal waarschijnlijk binnen afzienbare tijd gereed zijn en voor verkeer opengesteld kunnen worden. In aanbouw is eveneens een kortere wegverbinding met Edmonton, nl. via White court en Valleyview. De verbinding met Yellow Knife in de North West Territories loopt eveneens door het Peace River gebied en wel van Edmonton via High Prairie en Peace River naar Hay River aan het Great Slave Lake (N.W.T.)

Tussen de grotere plaatsen onderling en met Edmonton bestaan regelmatige busverbindingen, terwijl voor snelverkeer de Canadian Pacific Airlaines luchtverbindingen onderhouden met Grande Prairie, Peace River, Dawson Creek en Fort St. John.

Nieuws uit Zuid-West British Columbia

De posten van het immigranten terrein zijn met een te Victoria vermeerderd. Dat is de 5de op dit eiland ten Westen van het vasteland. In de bestaande groepen was er in de laatse maanden gestadige groei door nieuwe immigratie. Dit komt de meestal kleine kringen of gemeenten ten goede, want er is zoiets als een te-klein op het gebied van het gemeenschapsleven, waarom het staan naar groter getal niet zonder-meer verkeerd is. We begroeten gaarne in onze kringen essentieel gelijkgezinden, en achten dat verstrooiing en versnippering de individu zowel als de groep tot schade is.

Er is ook vooruitgang in het getal onzer kerkdiensten op de dag des Heeren. Vancouver voegde een tweede morgendienst toe aan de bstaande morgen- en avonddiensten. Dit met het oog op de behoefte aan meer Hollands voor het toenemend getal immigranten dat tot deze gemeente behoort. Langley vergadert nu ook 's Zondagsavonds. Tijdelijk gebruik van de United church maakte dit mogelijk. Courtenay en Campbell River komen nu in kerkjes tesamen in plaats van in de gastvrije woningen der leden dusverre daartoe gebruikt.

Natuurlijk zien we ook uit naar uitbreiding in het getal van de arbeiders. Alsnog namen geen predikanten de roeping van Vancouver aan. Zij is de „moeder" van de Christian Reformed Churches in deze omgeving. Bij gestadige groei komt natuurlijk toename van geestelijk werk. Zo pas is Ds. F. van Houten, van Grand Rapids, Mich., beroepen. Moge hij de roeping aannemen. Ds. Heyboer deed dat niet voor Vancouver Island's immigrantenkringen. Spoedig zal een ander uitgenodigd worden dit werk op te nemen, en moge ook hij vrijmoedigheid hebben dit belovend veld te aanvaarden. Theologisch student Geo. Van Groningen staat gedurende de zomermaanden de prediaknten Betten en De Koekkoek bij, en krijgt zodoende goede voorbereiding voor eventuele dienst in Canada, waar hij blijkbaar wel terecht zal kunnen wanneer zijn schoolstudie zal afgelopen wezen. Ds. Van Harmelen Geref. predikant te Assen, Nederland, nam enige diensten waar in deze omgeving, en nam poolshoogte van de ontvangst en stand der immigranten, en zal daarvan bericht doen aan de belanghebbende deputaten van zijn kerkverban.d

Er is op het ogenblik een grote vlieg in de veelszins aangename zalf van het kerkelijke leven in dit oord, en dat is de staking in de houtindustrie. Die heeft al enige weken geduurd, en raakt de economie van heel Zuidwest B.C., en vooral hen die direct bij dit bedrijf betrokken zijn. Dit is vooral het geval met de meesten der new-comers op en bij Vancouver Island. Velen zijn zonder werk, en sommigen ook zonder zelfverdiend brood.

Als dit nog lang duurt zullen radicale middelen door kerk en staat genomen worden om bepaald broodgebrek te voorkomen. Als men geen werk, geen bemiddelde familie of vrienden, geen gevestigde reputatie en crediet heeft, dan loopt het financieel gauw vast als men een gezin te verzorgen heeft.

Deze stand van zaken noopt vele arbeiders elders werk te zoeken, en dat heeft weer een drukkende inlvoed op de plaatsing van nieuwe immigranten in allerlei bedrijf. Ons Vancouver Immigranten Centre, gebouw voor new-comers zonder onmiddellijke behuizing, komt goed te pas. Voorlopig verblijf kan daarin verschaft worden tegen billijke vergoeding. Doch ook hier is een probleem. Dit gebouw is maar tijdelijk gehuurd, en zal straks ontruimd moeten worden, tenzij het een of ander lichaam het voor dit doel zal kunnen en willen kopen. De Bond van Immigranten-verenigingen is niet bij machte dit te ondernemen tenzij met trouwe medewerking van alle leden en aan de hand van bereidwillig werk van enige gegoede vrienden van ons volk. En dat onder de zegen des Heeren.

Canada krijgt tien nieuwe industrieen tengevolge van de Trade Fair

(Can. Scene) Minstens tien nieuwe industrieen zullen zich voor het einde van het jaar in Canada vestigen, als een direct gevolg van de Vijfde Canadese Internationale Handelsbeurs, welke kortgeleden in Toronto eindigde. Negen-en-dertig landen waren op de beurs vertegenwoordigd.

Sinds 1948 zijn 32 filialen aan Canada's industriele kracht toegevoegd als een gevolg van deelname in handelsbeurzen hier, zo onthulde het Departement van Handel en Nijverheid. Daar de beurs van dit jaar een veel bredere belangstelling genoot, zijn er aanwijzingen, dat meer firma's dan ooit te voren zich graag in Canada willen vestigen.

„We kunnen op minstens tien rekenen in de nabije toekomst en indien de internationale toestand niet al te veel verslechtert, kan dit cijfer wel verdrievoudigd worden in de komende 18 maanden", zo verklaarde een autoriteit.

CALVINIST-CONTACT

Holland-Canadian Magazine

Issued every 1st and 15th of the month. Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada

Managing Editor: **John Vander Vliet,** 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Immigration societies, groups and churches in Alberta are requested to sent matters of interest for publication to our representative, J. de Jager, P.O. Taber, Alberta

Business Manager: **John Vellinga,** Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Bussiness Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subsciptions $3.— a year **in advance**

Printers: **The Mercury Press,** Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

Werken via eigen Organisatie

Hieronder volgt een lijst met de namen en adressen van de verschillende „full-time" field-agenten die in dienst staan van het Synodale Immigratie Comite der Chr. Ref. Church. Wendt U tot hen wanneer U een aanvraag wilt maken voor familieleden, of wanneer u mogelijke werkgevers weet voor nieuwe gezinnen. Deze personen zijn te alle tijde volledig op de hoogte met de laatste regelingen betreffende immigratie; vraag daarom hun hulp betreffende immigratiezaken. Laten wij alle emigratie-zaken behandelen via onze organisatie en fieldagenten.

FIELD-AGENTEN ONZER ORGANISATIE

British Columbia:
Mr. A. de Jong,1714 Nanaimo Street, Nw. Westminster, B.C., Phone N.W. 3449

Alberta: Zuid,
Mr. B. Nieboer, Iron Springs, Alta. Phone R 216

Alberta: Noord,
Mr. Herman Wieringa, 7829-111 Ave., Edmonton, Alta., Phone 41537

Central B.C.:
Mr. Jacob Prins, Beverly, Alta.

Manitoba:
Mr. J. de Jong, 245 Jamieson Ave., East Kildonan, Man.

Ontario: Oost,
Mr. L. Vandenberg, 93 King St. East Brockville, Ont., Phone number 5064

C. Steenhof, 31 Crane Ave. West Mount P.O., Tel. CH 1-0811

Ontario: Zuid-West,
Mr. John Vellinga, P.O. Box 234, Chatham, Ontario, Phone 3695 R

Algemeen Secretaris:
Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas Street W., Trenton, Ontario

Editorial

door John Vander Vliet

VACANTIE

Augustus is de vacantiemaand bij uitnemendheid. Het drukke autoverkeer op onze hoofd- en bijwegen getuigt er van, dat de mensen op reis zijn. Men trekt naar plaatsen waar men doorgaans niet heengaat om er uit te rusten van de eentonigheid van het leven. De werkman wil eens iets anders dan iedere morgen precies op dezelfde tijd opstaan, zoveel uur werken, naar huis, eten, slapen om de volgende dag weer dezelfde routine te volgen. De vrouwen kunnen niet altijd, het hele jaar door aan dezelfde taak werken, die iedere dag weer terug komt in dezelfde volgorde. Men moet er eens uit, men wil andere gezichten zien, nieuwe indrukken vergaren, vrij zijn, al is het maar voor enkele dagen.

Canada is een vacantieland bij uitnemendheid. Het natuurschoon van elke streek is over zulke grote uitgestrektheden verspreid, dat er geen eind is aan het genieten. Het heuvelachtige landschap, de duizenden grote en kleine meren en rivieren, bergen, en snelle stromen zijn een verheuging voor ieder, die er oog voor heeft.

Jammer genoeg kunnen niet al onze immigranten er eens uitbreken in de mooie zomermaanden en zullen voornamelijk zij, die dit jaar pas aankwamen, zich moeten tevreden stellen met de enkele vrije dagen, waarop iedereen recht heeft. Dat zullen dus voor het resterende deel van het jaar zijn Labour Day op Maandag 1 September, Dankdag in October en Kerstdag op 25 December.

Voor hen die reeds enige jaren in Canada zijn en de kans hebben gehad wat geld over te sparen alsmede voor personen die nog wat guldens in Nederland hebben, bestaat in het najaar de gelegenheid een vacantiereis naar het oude Vaderland te maken met het nieuwe schip de „Maasdam" van de Holland-Amerika Lijn. De aanvragen daarvoor beginnen reeds binnen te komen en wij verwachten, dat velen die de feest dagen in Holland willen doorbrengen met deze boot zullen reizen. Zij zullen er goed gezelschap vinden en de uitstekende verzorging, waar deze maatschappij voor bekend staat.

Voor Ontario kan men zich opgeven bij onze fieldman de heer John Vellinga, terwijl ook in andere provincies organisatoren en geleiders zijn aangesteld, die alle noodzakelijke inlichtingen gaarne verstrekken zullen. Door advertenties en pamfletten in ons blad zal op deze zogenaamde "St. Nicolaas cruise" nog verder de aandacht worden gevestigd.

LEER ENGELS

De zomertijd leent zich niet voor studie. Alleen de geboren boekenwurm voelt er iets voor om zich nu op te sluiten en eens echt te gaan blokken. Voor anderen trekt de vrije natuur te veel om zich met boeken te bemoeien als alles naar buiten lokt.

Toch kan men ook in dit gedeelte van het jaar veel doen om de kennis van de Engelse taal te vermeerderen. Men kan in ieder geval een Canadese krant lezen en onze eigen Engelse kerkbladen en tijdschriften trachten te ontcijferen. Ofschoon, dat eerst niet meevalt, zal men spoedig ontdekken, dat oefening ook in dezen kunst voortbrengt. En als men deze oefening enige maanden volhoudt zal men doorgaans tot de aangename ontdekking komen, dat er reeds in deze korte periode belangrijke vorderingen zijn gemaakt.

Laat niemand zich wijs maken, dat hij het zonder kennis van de taal wel maken zal. Velen ontdekken te laat tot hun groot verdriet en tot hun schade, dat zij niet eens onvoorbereid Nederland hadden moeten verlaten. Voorbeelden zijn legio van mensen, die bedrogen werden, die goede kansen misten, die afhankelijk werden van anderen en die in het algemeen hun vleugels niet konden uitslaan alleen omdat zij de taal van het land niet konden spreken of schrijven.

Het grondig aanleren van het Engels is echter niet alleen bevorderlijk om ons maatschappelijk omhoog te werken, het is ook plicht om als Christenen ons zodanig hierin te bekwamen, dat wij met onze Canadese naasten kunnen spreken over andere zaken dan dollars en farms en auto's, zullen wij voor de bevolking van dit land ten zegen zijn. Beginselen zijn dood als ze niet uitgedragen worden en het uitdragen is alleen mogelijk door middel van het gesproken of geschreven woord.

Daarom kan men niet vroeg genoeg beginnen om in onze huizen gebruik te maken van de Engelse Bijbel en van goede Engelse lectuur. Men behoeft daarnaast allerminst zijn moedertaal te verwaarlozen, maar de nieuwe spraak behore voorlopig de meeste aandacht te hebben.

Vrouwenverenigingen

De Vrouwenvereniging „De Lampen brandenede" te Kingston, Ont., zou gaarne in contact komen met andere V.V. in Ont. Zouden de reeds bestaande V.V. de namen en adressen van hun secretaressen willen melden aan ondergetekende?

Namens de Vereniging onze hartelijke dank voor uw medewerking.

Secr. Mrs. J. KLEYWEGT
St. Lawrence St., Wolfe Island, Ont.

Beroep aangenomen

Ds. G. Bouma van Capelle a. d. IJssel, Holland, heeft het beroep naar de Chr. Ref. Church te Essex aangenomen. Ds. Bouma is een zoon van wijlen Dr. C. Bouma, Geref. predikant te Den Haag.

Hij is de eerste predikant der Geref. Kerken die naar Canada overkomt.

Count Your Blessings

"Count your blessings, name them one by one,
And it will surprise you what the Lord has done".

The idea of these famous, well known lines surely is to impress on us the necessity that we always have to be extremely grateful for all the blessings we continually receive. On the other hand; it is also perfectly true that we simply cannot count our blessings, as these are far beyond number!

Besides, several people are not at all inclined to be thankful, rather the opposite.

In the Old Country where I came from, Holland, was also a man belonging to this ungrateful type of people. He was a rather old man, a bachelor. The folks in the village where we lived were anything but fond of him, because he was always sa dissatisfied and grouchy.

On Sundays the people were accustomed to go to the only church in our village, and even this old man made his appearance there frequently. But, as could be expected he was not pleased with the sermons of the minister. The presentation was not what it should have been, the people didn't behave themselves properly in or out of church, and so on. Nothing was right in his estimation. And, of course, it would be the height of foolishness to expect a substantial contribution for the yearly budget of the congregation from this miserable old miser, although they all knew him to be very well-to-do.

However, one year it happened that this same old man had a grand crop of potatoes. It was a very large field; all the potatoes were of an ideal uniform size, the quality could not have been better, while the price that year happened to be exceptionally high. What a bumper crop! It was the talk of the village! Even people who lived miles away came along to have a look!

Obviously, our minister, too soon heard of this old man's remarkably great success, and he wondered what he would have to say about this. He certainly wouldn't be able to find fault with anything like that?!

Our clergyman didn't have to wait long to find out. One morning on his customary trips to the Post Office, to get the mail, he met him: "Good morning, my dear friend," our Pastor greeted him cheerfully, "how are you these days? I imagine quite busy with that huge harvest you are having this year? Ever so many people have told me of that simply amazing field of potatoes of yours here at the end of the village, and I heartily congratulate you with this. I suppose you are highly pleased with such an outstanding success?"

"You must not take too much notice of what people tell you," came back the reply, "you know, they often don't know what they are talking about. I admit that crop of potatoes is fairly good, but where are the bad ones for the pigs?"

Isn't that the limit?

The old grouch made a real fortune that year but he was not yet satisfied. It should have been still more . . . .

Of course, the old man was not a Christian, and, therefore, he did not realize that there is no such a thing as real happiness and satisfaction in worldly possessions all by themselves. He did not know himself as a lost and guilty sinner before the Lord, and that, consequently, he could not claim any of His blessings.

It certainly takes a Christian to be truly grateful. He is aware of his own unworthiness, and always thanks his Father in heaven, at least he ought to, for the innumerable mercies he may enjoy continually. Because he knows he is for ever "safe in the arms of Jesus!"

Even if his way should at times lead through the valley of sorrow and disappointment, he can still praise his Lord, and sing:

"A tent or a cottage,
Why should I care?
They 're building a palace for me over there!
Though exiled from home, yet still I may sing:
All glory to God; I'm the child of a King!"

H.F.

Nieuw-Vaderlandse Geschiedenis

De grote vloed van immigranten begint

Landerijen (met bos) voor een appel en een ei

JOHN VRIESINGA

Na de oorlog met Amerika heeft Canada een enorme vloed van immigranten ontvangen, die aanhield tot ongeveer 1850. Ze kwamen bij honderdduizenden uit alle delen der wereld, maar meest uit Engeland. Ze streken neer langs de oevers van de St. Lawrence River, langs de Ottawa River en langzamerhand ook in het gebied tussen deze beide rivieren. En overal waar ze kwamen veranderden ze het aangezicht van het landschap. Onder hun forse bijlslagen werd langzaam maar zeker Ontario ontbost en verrezen er steden en dorpen.

IMMIGRANTEN WEL EN WEE

In de tijd van ongeveer 30 jaar kwamen meer dan 800.000 immigranten Canada binnen. Het was een ware vloedgolf, die het hele land veranderde. De meesten van hen kwamen uit Engeland en deze immigranten hebben heel wat groter moeilijkheden moeten trotseren dan de immigranten van nu.

Zij moesten de overtocht per zeilschip maken, want stoomboten waren er toen nog niet. En het is licht in te denken hoe grote ontberingen die overtocht al niet veroorzaakte. Het kon best een maand of wat duren, voor de immigranten de andere zijde van de Oceaan hadden bereikt. En in de meeste gevallen moest de tocht gemaakt worden in de ruimen van een houtschip, dat op de terugweg naar Canada was. Engeland worstelde in die dagen met een overbevolking, waarvoor geen werk en geen voedsel was. Deze mensen hoorden van de rijkdommen van Canada, waar dikwijls grote oppervlakten land voor zo goed als niets te krijgen waren. En al was dat land dan ook bedekt met dichte bossen, er waren er velen die er graag de ontberingen van een zeereis, de moeilijkheden van het leven in de wildernis en de zware arbeid van het vellen der bomen voor over hadden, om in dat verre en vreemde land opnieuw te beginnen met beter kansen op succes. Natuurlijk hadden deze mensen geen geld genoeg om per passagiersschip de overtocht te maken. Daarom maakten zij graag gebruik van de houtschepen, die regelmatig op Canada voeren.

Ze wisten niet wat ze tegemoet gingen als ze besloten de overtocht op zo'n houtschip te maken. Er waren er vele onder die nauwelijks zeewaardig genoemd konden worden, maar toch maar weer in de vaart gebracht werden, omdat het immigrantenvervoer goede winsten opleverde. Bovendien waren deze schepen helemaal niet ingericht op immigrantenvervoer. In een ruim werden aan weerszijden slaapplaatsen getimmerd en in het midden een tafel. Mannen, vrouwen en kinderen werden in een ruim ondergebracht, en mochten dat gedurende de overtocht maar zelden verlaten om wat frisse lucht te happen. Het eten was bedroevend slecht; dikwijls was het geheel bedorven en moesten de arme reizigers honger leiden. Er heerste een ontzettende stank in de ruimen en velen van de immigranten bezweken tijdens de overtocht. Op het laatst ging er haast geen schip meer of er brak een besmettelijke ziekte uit. Tegen 1850 toen de stroom van immigranten wat begon te luwen, had de cholera al honderden slachtoffers opge-eist en zelfs had deze verraderlijke ziekte al de vormen van een ernstige epidemie aangenomen in Canada zelf. De immigranten die 't binnenland introkken waren dikwijls besmet en veroorzaakten zodoende verspreiding.

Het is dan ook geen wonder, dat spoedig ernstige klachten gehoord werden, vooral onder de Frans sprekende Canadezen, die het zwaarste getroffen werden omdat zij 't dichtst aan de kust woonden. Ook in Engeland zelf luwde de animo voor immigratie naar Canada aanzienlijk. Velen voelden zich bedrogen in hun verwachtingen. Weliswaar was er aanvankelijk bosland verkrijgbaar tegen zo goed als geen enkele betaling, maar al spoedig werd daar ernstig misbruik van gemaakt. Bestuursambtenaren gaven landerijen uit aan familieleden en vrienden, die het in geld omzetten. En waar de grondprijzen met sprongen omhoog gingen was dat een zeer winstgevend zaakje, waarvan de immigranten echter de dupe werden.

Toch is er in die dertig jaar na de oorlog met Amerika ontzettend veel tot stand gekomen. Altijd ten koste van ontstellende ontberingen en ongelooflijk zware arbeid. En daarom kunnen deze immigranten met recht tot de pioniers van Canada gerekend worden.

In de eerste plaats moesten zij, als ze eenmaal in Quebec of Montreal geland waren, dikwijls nog een dagenlange reis maken om een plaats te bereiken, die hun geschikt toeleek. Meestal konden zij zichzelf zo'n plaats uitkiezen, althans in het begin. En daarom vestigden de eersten zich tussen reeds bestaande nederzettingen, waardoor ze niet helemaal van alle contact met verder gevorderden verstoken waren. Maar gaandeweg moesten de nieuwkomers verder het land intrekken om zich een woonoord te kiezen. En als ze een geschikte plaats gevonden hadden, moesten ze eerst de zware bomen vellen en zich een blokhut bouwen. Ze konden zich de weelde niet veroorloven om ook de boomwortels te rooien nadat ze de stammen over een bepaalde oppervlakte omgehakt en verwijderd hadden. Dan moest er nodig geploegd en gezaaid worden om wat mondvoorraad te verkrijgen. Zaaizaad moest dikwijls op de rug gedragen over dagenlange afstanden lopen aangevoerd worden. De boomstronken moesten langzamerhand maar wegrotten, want telkens moest er weer nieuw land vrijgemaakt worden.

In die tijd is heel Ontario verdeeld in lots en concessions, zoals wij ze nu kennen. Om elke 1¼ mijl werd een weg aangelegd van Oost naar West en van Noord naar Zuid zodat de gehele oppervlakte verdeeld werd in grote vierkante blokken.

Zo is langzamerhand geheel Ontario ontgonnen.Toen er niet veel kansen op goedkope grond meer waren luwde de stroom van imigranten om niet meer terug te keren totdat de spoorwegen aangelegd werden en het Westen opengelegd werd.

VOOR DE VROUWEN

door Betje

Brand!

We werden vannacht herinnerd aan een tekst in Jacobus 3, verzen 5 en6. „Zie,een klein vuur, hoe grote hoop hout het aansteekt. De tong is ook een vuur, een wereld van ongerechtigheid."

We werden onverwachts opgewekt door het fluiten van de sirene van de brandweer en zagen de hemel een fel en bloedig rood. Wij konden niet nalaten om ons spoedig aan te kleden en uit te gaan om te zien wat er gaande was. Vanuit een houtfabriek en bijstaande woning sloegen de vlammen meters hoog de lucht in en verteerden alles wat in hun pad kwam. Nog geen uur te voren was alles kalm en veilig geweest toen de nachtwacht zijn ronde gedaan had. Een heel klein vlammetje had deze geweldige consternatie teweeg gebracht, precies zoals Jacobus het zegt.

Wij hebben misschien ook wel eens gezien hoe het verdere vers van Jacobus waar gemaakt is, dat de tong is als zo'n klein vuurtje dat in een moment tot vreselijke proporties geraakt. Hoe gemakkelijk is het een klein vuur te blussen maar hoe spoedig ook dat 't buiten de perken gaat. Zo met de tong, een woord is vaak genoeg om ongenoegen te krijgen en in een ommezien is er hevige ruzie, zo zwaar dat zoals Jacobus het zegt, het wordt ontstoken van de hel. Hij gaat verder, „De tong kan geen mens temmen." Het is alleen de genade Gods in het hart van een mens die beslag kan nemen van dat lid en het in bedwang houden.

Als moeder en huisvrouw maken we ons vaak schuldig aan een onbedwongen tong. De suggestie om eerst tot tien te tellen voor we wat zeggen als we kwaad worden zou vaak het vuurtje dat smeult blussen. Onze kinderen moeten we het zwijgen opleggen als er onenigheid dreigt, de eenvoudigste manier om het vuur niet tot lichtelaaie uit te doen slaan. Steeds moet onze bede zijn, en we moeten het onze kinderen leren bidden, „Heere, zet een wacht voor mijne mond, bewaar de deur mijner lippen."

We hebben al eerder een lijst van gewone kruidenierswaren vertaald in onze rubriek maar er zijn zoveel nieuwe lezers van „Calvinist—Contact" gekomen dat we zullen nog eens een lijstje maken.

Azijn — vinegar
een wittebrood — a loaf of white bread
een bruinbrood — a loaf of brown bread
beschuiten —rusks
bakpoeder — baking powder
bloem — flour
bonen, bruinen — kidney beans
boter — butter
bak- en braadvet (plantaardig) —shortening
bleekwater —bleach
closetpapier — toilet paper
eieren — eggs
erwten — peas gort — barley
griesmeel — cream of wheat
havermout — rolled oats gelei —jelly
kwark — cottage cheese
kaneel — cinnamon
karnemelk — buttermilk
kindermeel — baby cereal
krenten — currants
levertraan — cod liver oil
lucifers — matches
nootmuskaat — nutmeg noten — nuts
pinda's — peanuts
pruimedanten — prunes
room — cream slagroom — whipping cream
rijst — rice schoensmeer — shoe polish
stijfsel — starch suiker — sugar
tandpasta — tooth paste
wasknijpers — clothes pins
zeep —soap

GROENTEN EN VRUCHTEN:

aalbessen — red currants
aardappelen — potatoes
abrikozen — apricots
aardbeien — strawberries
bloemkool — cauliflour
bosbessen — blueberries
champignons — mushrooms
citroenen — lemons
druiven — grapes
koolrapen — turnips
peterselie — parsley
perziken — peaches
sinaasappelen — oranges
sla — lettuce
spruitjes — brussels sprouts
uien — onions
wortelen — carrots
zuurkool — sauerkraut

Het werk dat meest vermoeiend is voor de huisvrouw is de wekelijkse strijk. De soort strijkplank die we gebruiken heeft veel te doen met de tijd die we nodig hebben. Zo immer mogelijk gebruik dan een plank die op een rakje gebouwd is zodat de kledingstukken vrij over het eind van de plank kunnen hangen in het strijken. Ieder man die een hamer hanteren kan zal het niet moeilijk vinden een rakje te maken, van oude plankjes als het nodig is. Het besparen van tijd en kracht in het strijken is de moeite ruim waard.

Een goed strijkijzer is het meest noodzakelijk om goed werk te verrichten. Dit is soms het moeilijkst als men hier eerst begint want een electrisch ijzer dat de moeite waard is te kopen kost minstens vijf dollars. Er zijn ook die gasoline gebruiken, deze besparen veel tijd.

Dan doet de methode er ook veel aan toe om een net werkje te doen. Om een shirt, overhemd te strijken vind ik de volgende methode het vlugst omdat men niet twee keer dezelfde gedeelten behoeft te behandelen. De volgorde der gedeelten te strijken is: ondergedeelte van boord, bovengedeelte. ondergedeelte van cuff, manchet; bovengedeelte; ander gedeelte van de mouw; tweede mouw; begin nu aan linkerzijde van de "yoke", pasje, tot de rechterzijde werkende; dan rechter voorpand; rug en linkervoorpand. Zodoende behoeft men het hemd niet te veel te verzetten, hetwelk tijd en moeite gepaart en U krijgt een glad gestreken hemd zonder kreukels, een waarop Uw man trots kan zijn.

Een belangrijk artikel voor elke Christian Reformed Immigrant

Wat onze Co-op. Medical and Hospital Society wil en doet

1 Wat onze Verzekering wil zijn

Zij wil zijn een Co-operatie, 'n samenwerking van alle Chr. Ref. Immigranten in Ontario, om elkanders lasten te dragen in geval van opname in een ziekenhuis of operatie.

De kosten hieraan verbonden zijn zo hoog dat een veel voorkomende ziekte als blindedarm-ontsteking iemand $250.— tot $300.— kan kosten. Meer ernstiger operaties of ziektegevallen brengen vaak nog veel hogere kosten mee.

Hierdoor is de wens opgekomen om gezamenlijk voor elkaar in te staan. Door eendracht maakt men macht. Aan deze spreuk moesten wij denken toen wij dezer dagen een brief van een lid ontvingen waarin hij schreef graag te willen weten wat hij voor zijn premie krijgt. Het beste voor dit lid is, zoals voor alle leden, dat hij nooit wat terug krijgt. Dat hij niet ziek wordt en in 'n ziekenhuis moet opgenomen, maar dat hij werken kan voor zijn dagelijks brood en bovendien nog zoveel heeft dat hij ook anderen kan helpen. Dat is een sociale opdracht die wij van onze Heiland hebben gekregen.

In deze Verzekering helpen wij elkaar, wij helpen anderen en als een ernstige ziekte ook aan onze deur klopt en wij naar het ziekenhuis moeten, helpen anderen ons. Dat is co-operatie, dat is samenwerking. Velen onzer waren in Nederland lid van een verzekering tegen ziekenhuis- en operatiekosten. Die verzekeringen zijn maatschappijen met het doel „winst" te maken. Wij zijn een society die het woord „winst" niet in haar statuten heeft. Als bij onze verzekering 'n rekening binnenkomt, proberen wij niet hoe laag we de uitkering kunnen houden om zoveel mogelijk van de premie als winst te behouden, maar integendeel hoe hoog de uitkering kan zijn om zoveel mogelijk te helpen. Ziet u het verschil? Als deze Verzekering werkelijk een co-operatie is, werkt zij soepeler dan een maatschappij. die tenslotte winst moet maken.

Misschien komt bij u de vraag op: hoe kunnen wij samenwerken behalve door het op tijd betalen der premies? U kunt dit vooral doen door een propagandist te zijn, door het ide-ele als nummer een te stellen, door de idee „draagt elkanders lasten" te verbreiden en te propageren. Vooral propageren. Spreek over **onze** Verzekering, zij is van ons **allen**. U kunt ook samenwerken door b.v., wanneer aan u de keus van het ziekenhuis is, te letten op detarieven, die in verschillende ziekenhuizen in dezelfde plaats soms erg uiteenlopen.
rate" $8.00 bedraagt en in het andere $6.00, zal de keuze van het laatste een besparing van onkosten betekenen.

2 Wat onze Verzekering doet

Wij laten thans enkele cijfers volgen van inkomsten en uitkeringen over het eerste halfjaar van 1952.

Ontvangen aan premies	$30351.20
Uitgekeerd aan ziekenhuizen	$21494.92
Uitgekeerd voor operaties	$ 9334.60

In het geheel werd dus over het eerste halfjaar uitgekeerd $30.829.52 op bijna 600 rekeningen van ziekenhuizen en dokters.

De komst van ruim 140 nieuwe wereldburgers b.v. kostte de Verzekering $5.319.77.

Voor amandel-operaties, ruim 30 gevallen, werd uitgekeerd $2.214.18. De blindedarm operaties, ruim 20 in getal, kwamen de Verzekering te staan op $4.992.56.

Enkele sprekende gevallen.

Gezin A., bestaande uit 3 personen. Uitgekeerd voor twee verschillende operaties $538.85. Totaal der rekeningen $589.75.

Gezin B., bestaande uit vader, moeder en 4 kinderen beneden 18 jaar. Uitgekeerd $800.00. Totaal der rekeningen $1046.70.

Gezin C., bestaande uit vader, moeder en 6 kinderen beneden 18 jaar. Uitgekeerd $452.85. Totaal der rekeningen $498.70.

Wij zouden meer zulke voorbeelden kunnen aanhalen om u te laten zien dat het lidmaatschap van onze Verzekering vele gezinnen voor ernstige financiele moeilijkheden heeft bewaard. Voor deze en talloze andere gezinnen is de Verzekering een uitkomst geweest.

Ons streven is, met inachtneming van de statuten, onze leden zoveel en zo vlug mogelijk te helpen. Hierbij ondervinden wij van doktoren en ziekenhuizen algemene medewerking.

Natuurlijk ontvangen wij, naast vele vele uitingen van tevredenheid, ook wel eens brieven van leden die ontevreden zijn over ontvangen uitkeringen. Wie aan de weg timmert heeft veel bekijks. Maar meestal komen deze uitingen voort uit het niet goed op de hoogte zijn met de uitkeringsvoorwaarden van onze Vereniging. Wij zijn nu eenmaal geen ALL-RISK ziekteverzekering, die alle onkosten bij ziekte vergoedt, b.v. rekeningen van huisdokters, kosten van injecties niet tijdens opname in een ziekenhuis toegediend enz.

Een misverstand, dat nog al eens voorkomt, is dat men meent recht te hebben op volledige vergoeding van dokters- en verplegingskosten bij bevallingen. Dit is onjuist. De vastgestelde uitkering van $35.— hiervoor moet gezien worden als een tegemoetkoming op de ziekenhuiskosten. Alleen in bijzondere gevallen, wanneer operatief moet worden ingegrepen, worden doktersrekeningen ook vergoed. Dit is dus een uitzondering.

Ieder die bovenstaande zorgvuldig heeft gelezen, zal begrijpen dat wij werkelijk geen winst maken, maar dat de uitgaven aan "claims" en exploitatie-kosten de inkomsten hebben overtroffen. Onze premies voor gezinnen zijn, in vergelijking met andere verzekeringen zeer laag te noemen. Dit is gemakkelijk in te zien als men bedenkt dat het gemiddelde Canadese gezin bestaat uit 3 personen en het Nederlandse immigranten-gezin gemiddeld bijna 5 personen telt. Als wij naar verhouding dezelfde premie zouden heffen als andere verzekeringen, dan zouden wij dus 5/3 maal die premie moeten heffen om onze grotere gezinnen te verzekeren. Vandaar dat men van Regeringswege er al meermalen op heeft aangedrongen onze premies te verhogen, om het reservefonds weer op peil te brengen.

Tenslotte: Wij wensen onze leden die dit lezen toe, dat ze voor ziekte gespaard mogen worden in het komende halfjaar en dus niet van de Verzekering behoeven te profiteren. Mochten ze echter voor ernstige ziekte geplaatst worden, dan weten ze dat bij opname in het ziekenhuis en operatie hun financiele lasten mede gedragen worden door de vele honderden leden die zich bij onze Verzekering hebben aangesloten.

Wanneer er onder hen, die dit lezen zijn die nog niet bij enige Verzekering zijn aangesloten, dan raden wij hen aan eens inlichtingen over onze Verzekering aan te vragen. Ziekte en ongeval hebben wij niet in onze hand en kan ons allen plotseling overkomen. Stelt uw aansluiting daarom niet uit, maar schrijft eens naar 497 York Street, Hamilton, Ontario.

Salto Mortale

Twee Amerikaanse toeristen die in de buurt van Cornwall de St. Lawrence River bevoeren met een motorbootje stuurden een verkeerde rivierarm in met het gevolg, dat ze plotseling tot de ontstellende ontdekking kwamen regelrecht op een aanzienlijke waterval af te varen. Er was aan terugkeer niet meer te denken vanwege de sterke stroom en zo kon het gebeuren dat het bootje met zijn inzittenden de waterval afdook en tot grote verbazing van ieder die er van hoorde er heelhuids afkwam.

As One Preacher Sees It

J. K. VAN BAALEN

How (not) to make Candidates to the Ministry

The "Seminary situation", which has had such a baneful influence upon the training of our future ministers, has been happily resolved. The word "happily", of course, does not apply to the sad facts that the drastic methods applied by the surgical lancet of Synod were necessary, and undoubtedly caused grief in the hearts of those affected by the decisions that were taken. What is meant is only that, most fortunately, it seems that the impossible conditions will now terminate. I have been praying that the men now appointed may accept the proffered positions, and that the Board in its February meeting may receive divine guidance so as to make the proper nominations for more permanent positions.

However, even so we are not yet "out of the woods." There remains the impossible situation that candidates to the ministry become such in an altogether too easy manner.

For many years it has been assigned to Synods to examine the graduates of Calvin Seminary and to declare them candidates to the ministry of the Word and Sacraments.

This method has become increasingly inadequate as the work of our Synods mounts from year to year, and the number of graduates grows.

The long list of Synodical Committees is there to demonstrate that no Synod can finish its work, and each succeeding Synod begins with a large batch of unfinished labor.

At the 1952 Synod some forty young men presented themselves for examination. Synod was divided into four sections, each of which examined ten young men. Each man was quizzed two minutes in each chapter of Dogmatics. Not withstanding this entirely inadequate work, and the additional fact that the sermons of some were reported to be "poor", Synod in plenary session then passed favorably upon all forty candidates, devoting approximately ten seconds to each candidate individually. Over against this stands the fact that another young man, who desired to enter into our church after having graduated from Westminster Seminary, was quizzed three full hours by the entire Synod.

While I find no fault with the latter procedure, it ought to be self-evident that things are somewhat out of proportion. And that especially so because these forty young men, now admitted to the ministry in the Christian Reformed Church, have undoubtedly received inadequate theological training as a result of the unfortunate "seminary situation."

Two things are clamoring for a change.

In the first place, graduates should no longer be declared candidates to the ministry by a Synod, actually by one fourth of a Synod. Synods are overworked, and cannot do justice to this important task. Graduates should be examined by the Classes under which they resort.

This means that the Synodical decision that Calvin College students should be members of Grand Rapids churches is to be rescinded. They should remain members of the home churches. The Seminary faculty (I am referring to Seminary students) should exercise supervision as to their conduct; and the Grand Rapids churches should report to the home churches as to their attendance at communion services (as is now done by the Calvin Church.)

The age-old objection that this is not fair to the students because one Classis meets earlier than another, and so some students have the choice of "the best" calls, cannot weigh against the facts mentioned above. The present method cannot do justice to the requirements. Moreover, there are, in the U.S.A., in Canada, and upon the foreign field, so many calling fields that this objection becomes negligible.

After having accepted a call, the candidate to the ministry should be examined a second time by the Classis under which the calling church resorts. The first examination is to be considered the **preparatory** exam, and the second the **final** examination. This method has been employed with good results by the Reformed Churches in the Netherlands, which are not merely our "sister" churches as is now often stated, but really our **Mother** churches, and from which we still may learn much.

A second change concerns those Classes which still divide the examination of candidates by giving the important field of Dogmatics into the hands of six ministers, with each ten or fifteen minutes time. Such examinations cover too much ground in too little time, and often do not rank above the questioning of young people appearing before consistories to make confession of faith. It is an insult to intelligent theological graduates.

Dogmatics should be given into the hands of one or two ministers, each of whom receives one half hour, to dig into one or two chapters of Dogmatics, and with the Synodical Examiners and delegates to the Classis asking other questions on crucial points from the other "loci".

By following this method, and by warning the candidates beforehand of what was in store for them, Classis Pacific in October, 1951, has been able to allay whatever suspicion had been aroused by the presidential rebuke administered to the Seminary at the Synod of that year. Said examination lasted from 9 a.m. to 5.30 p.m., and throughout the two thousand miles from Houston, B.C. to Grangeville, Idaho, rumors that the graduates of our Seminary were not up to standard, were fully killed: those three young men passed with flying colors after the most gruelling exam I have ever witnessed at a Classis. The only complaints I have heard came from kindhearted "coffee-women" who felt pangs of commiseration for "those poor boys." But the "boys", now honorable ministers, did not seem to mind it: they knew their stuff, and shone in all their theological glory.

Perhaps in cases where a candidate accepts a call soon after his preparatory exam the final exam might be eliminated; where he has spent some time in other schools, his orthodoxy should be looked into anew.

I say, "perhaps". Other angles of the matter should be looked into by our Synods. The present method of making candidates, however, has become totally irrelevant, inadequate and immaterial."

DE STEM VAN **Alberta**

A. de Jager

De waarheid over Canada

Soms heeft schrijver dezes het erg met zichzelf te kwaad. Hij is namelijk van nature geneigd, om zich vreselijk te ergeren aan verschillende artikeltjes, die van de hand van „correspondenten uit Canada" plegen te verschijnen in vermaarde en onvermaarde Nederlandse kranten.

Hij voelt dan dikwijls de bijna onweerstaanbare drang, om onmiddellijk in de schrijfmachine te springen en die redacties van die Hollandse kranten eens flink de waarheid te zeggen over de onwaarheden in de artikelen hunner „Canadese correspondenten".

Tot nu toe is hij slechts een keer voor deze neiging bezweken, hetgeen hij zelf een prestatie acht. Die ene keer had een Hollands dagblad een verslag opgenomen van een begroetingsavond in een van onze Canadese kerken toen een candidaat, die vers uit Holland overkwam, zijn werk aanving in het zuiden van Alberta onder de immigranten. Dat verslag was zeer teleurstellend en weinig complimenteus voor een der kerken in het Zuiden. Gelukkig ontving deze gemeente achteraf eerherstel in bovengenoemd Hollands dagblad.

Dit is slechts een geval. In alle andere gevallen van onjuiste berichtgeving hebben we tot dusver gezwegen, hetgeen ons tegen vlees en bloed inging.

Het is echter niet onnuttig, om thans eens openlijk het gevaar te signaleren dat gelegen is in de artikeltjes van immigranten in Hollandse bladen. Onder deze artikelen vinden we schone geschriften, maar ook berichten, die zo bezijden de waarheid zijn, dat we ons stomverbaasd afvragen: Waar haalt die man het toch vandaan?

Zou het kortzichtigheid of verblinding zijn bij ons, dat we ons ergeren, wanneer we uit de publicaties van immigranten over Canada lezen,

........dat het niet zo erg is, als je in Canada met ongekamde haren en ongewassen overhemden langs de straten wandelt, omdat de Canadezen zo netjes niet zijn?

........dat je hier in Canada je auto nooit schoonmaakt, omdat ieder er aan gewend is, dat de auto's onder de modder zitten? (Stelt u zich al die rijdende moddergevallen eens voor!)

........dat het in Alberta 'swinters zo koud is, dat slechts enkelen het er uit kunnen houden? (Alzo schreeft een correspondent uit . . . . Ontario! Hij had dit weer gehoord van andere immigranten.)

........dat veel Hollanders op de farms gewend zijn om op grote bulldozers te rijden. (Dit stond onder een foto in een Hollands dagblad, maar de foto vertoonde slechts twee jongens, die op een doodgewone tractor reden, zoals ze er ook in Holland bij tientallen zijn.)

Dit is slechts een korte bloemlezing uit het vele, dat Hollanders schrijven over Canada. En we geloven niet, dat de ergernis bij hen, die dit lezen in Canada voortkomt uit kortzichtigheid. Het zijn juist de zg. correspondenten, die nog niets verstaan hebben van het leven in Canada, en er daarom maar wat op los schrijven.

Er zijn er die in het Westen van Canada wonen gedurende twee of drie jaar, en die „met veel kennis van zaken"schrijven over het Oosten (en omgekeerd! zie boven)

Er zijn „correspondenten", die nog maar een blauwe Maandag in Canada zijn, en die, uitdrukking gevend aan hun aanvankelijke teleurstellingen of aan hun slecht aanpassingsvermogen, een zeer somber beeld ophangen over het immigreren in het algemeen en Canada in het bijzonder.

Er zijn er ook, die in Canada het goed getroffen hebben, en in hun enthousiasme zo overdrijven, dat ze Canada voorstellen als een paradijs.

Het is ontzaglijk moeilijk, om als correspondent stees objectief te zijn in de weergave van zijn indrukken, maar als men dat niet kan, laat men dan afzien van schrijven, al is men nog zo vlot ter pen.

Misschien is het wel heel verleidelijk, om grote stukken te schrijven over gedeelten van Canada waar men nooit geweest is, of over dingen die men weet „van horen zeggen", maar wie deze verleiding niet kan weerstaan, moet de pen laten rusten. Onzin schrijven kan iedereen.

Er zijn immigranten, die zich voortreffelijk kwijten van hun taak als correspondent voor een Nederlands blad.

Maar het is een treurig feit, dat tegenwoordig rijp en groen zich waagt op dit glibberige journalistieke pad.

Er wordt wel eens geklaagd, vooral door teleurgestelde immigranten, over de voorlichting in Holland. Veelal ten onrechte.

We menen dat de officiele voorlichting over het algemeen goed te noemen is. Maar geleidelijk aan zijn we tot de overtuiging gekomen, dat men zich moet wachten voor de voorlichting van Nederlandse kranten, omdat er zoveel onkundige correspondenten op de markt verschijnen.

Een „zuivering" onder de Canadese correspondenten is thans zeer gewenst, omdat we willen, dat men in Holland alleen maar leest DE WAARHEID OVER CANADA, en omdat we weten, dat het negende gebod ook gegeven is voor „Canadese correspondenten".

Van kust tot kust

Forfar gestart

Op 16 Juni 1952 werd ten huize van broeder Hartman te Forfar 's avonds om acht uur een vergadering gehouden met het doel te komen tot oprichting van een plaatselijke afdeling van de Chr. Ref. Immigration Society. Deze vergadering stond onder leiding van de heer Vanden Berg, Fieldman te Brockville.

Er was een goede opkomst. In zijn openingswoord wees de voorzitter er op dat het van het grootste belang is dat ook te Forfar een plaatselijke afdeling van onze Organisatie wordt opgericht; hij attendeerde in dit verband op vers 2 van het voorgelezen hoofdstuk uit Gods Woord, waar staat: „Draagt elkanders lasten". Dat moet het grote doel zijn en zulks ter ere Gods.

De voorzitter deelt vervolgens mede dat de kosten voor het lidmaatschap 1 dollar per jaar bedragen en dat het lidmaatschap een noodzakelijke voorwaarde is, wil men in het Ziekenfonds worden opgenomen.

Over een en ander wordt breedvoerig door de aanwezigen van gedachten gewisseld. Tenslotte kwam men tot de conclusie dat het zeker gewenst is om te komen tot de oprichting van een plaatselijke afdeling.

Besloten werd om, voorlopig althans, te volstaan met 3 bestuursleden, tot voorzitter werd gekozen broeder Veenstra, tot penningmeester A. Gringhuis en tot secretaris B. Elferink. Tenslotte werd nog besloten een keer per maand te vergaderen.

Aanwezig op de vergadering waren acht broeders waarvan de meesten met hun respectievelijke echtgenoten. Deze acht broeders gaven zich allen op als lid. En zo is het startsein te Forfar gegeven en nu aan de arbeid.

Chr. Ref. Begrafenisvereniging te Chatham, Ont.

Het aantal leden van de Chr. Ref. Begrafenisvereniging is lang niet evenredig aan het aantal gezinnen en er is dus nog voor grotere deelname plaats.

Omvattende de groepen Chatham, Ridgetown, Dresden en Wallaceburg moesten we minstens 200 a 250 gezinnen als lid genoteerd hebben.

Waarom helpt men niet elkanders lasten te dragen en het bestuur te doen beschikken over meerdere financien. Voor hen die er onbekend mee zijn delen we nog even de voorwaarden mee: Gezinnen betalen een inleggeld van drie dollar, kinderen en alleenstaande personen boven de 18 jaar betalen $1.50 inleggeld. Voorts elke drie maanden resp. $1.— of $0.50 contributie dat is $4.— of $2.— per jaar. De uitkeringen bedragen hoogstens $200.— en voor jongere personen is een lagere uitkering bepaald.

Het bestuur verzocht tevens een regelmatige contributie betaling en daar hapert het nog al wat aan. Geeft u op als lid bij de plaatselijke vertegenwoordigers.

Voor Dresden bij O. Vroom, Ridgetown bij A. de Jong, Wallaceburg bij J. Strijker of bij het centraal adres A. Bisschop, Chatham. 104 Edgar Street. Nadere inlichtingen bij de plaatselijke vertegenwoordigers.

IETS OVER HET ALGOMA-DISTRICT

Het Algoma district vinden we in Ontario, ten Noorden van het Lake Huron. Het meest bewoonde gedeelte ervan ligt langs Highway No. 17. Op sommige plaatsen is dat bewoonde gedeelte langs de Highway 10 tot 12 mijl breed, maar op andere plaatsen loopt zij langs enkel bos en rotsen,terwijl het Noordelijk gedeelte vrijwel volledig rotsachtig en bebost is.

De twee grootste plaatsen in het Algoma district zijn Sault St. Marie en Thessalon. Sault St. Marie is een stad van zo'n 20.000 inwoners, die door een veerpont verbonden wordt met haar andere helft, Sault St. Marie in de Verenigde Staten.

Men vindt in het Algoma district hoofdzakelijk veebedrijven; het land is er behoorlijk goed. Langs de rotsen wordt de grond vochtig gehouden door het water dat van de rotsen afloopt. Sommige farms liggen geheel tussen de bergen en de bossen verscholen. Veelal gaat de melk voor consumptie naar Sault St. Marie of naar de melkfabrieken. Maar behalve melkvee wordt er ook veel beef cattle gehouden. Over het algemeen zijn de farms in deze streek klein.

Het klimaat hier is ongeveer hetzelfde als in Cochrane. Ongeveer half April verdwijnt de sneeuw en in de tweede helft van Mei wordt de haver gezaaid voor eigen gebruik. Voor de verbouw van mais is het seizoen hier te kort, maar wel verbouwt men er veel sweet corn van goede kwaliteit. Fruit vindt men niet veel in het Algoma district. Het vee houdt men in de winter hoofdzakeljk op hooi en graan van eigen bedrijf, dus geen kuilvoeder. Er is vanzelfsprekend nogal wat boswerk hier in de winter. Ongeveer half November begint het te sneeuwen en die blijft de hele winter door liggen. Er zijn weinig Hollanders in deze streek; misschien is 't er te uitgestrekt om een groep te vormen. De Hollanders van de Chr. Ref. Church worden zo nu en den bezocht door Rev. Mellema van Rudyard, Mich., dat plm. 25 mijl ten Zuiden van Sault St. Marie ligt.

SPECIAL PROGRAMME

A special programme is being planned for Young People on Labour day in Sarnia. Watch for further information in the next issue!

GROTERE EN BETERE TOMATEN

(Can. Scene) Dit is het tomatenseizoen voor amateur tuinders. G. H. Hamilton van Niagara Falls in Ontario, een tuinbouwdeskundige, deelt mede dat tuinders op noordelijker breedten in Canada zaadloze tomaten kunnen verbouwen door de bloesem van de planten met kunstmatige hormonen te behandelen.

In koudere klimaten waar men tomaten kan verbouwen, dragen de eerste twee of drie bloemtrossen zelden vrucht, zo verklaart hij. Maar indien deze bloemtrossen met kunstmatige hormonen besproeid worden (hij noemt Tomato-Tone als een ervan), zullen zij vrucht dragen of de bijen er bij komen of niet.

De meeste tuinders, die ervaring met kassen hebben, weten dat bestuiving van kastomaten moeilijk is. De kunstmatige hormonen, zoals p-chlorophenooxyacetic acid, zullen zaadloze vruchten voortbrengen zonder de hulp van de bijen. Het hierboven genoemde zuur met de lange naam is evenwel beter geschikt voor planten in de open lucht. Slechts drie delen zuur op 100.000 delen water zijn nodig.

Mr. Hamilton voegt er aan toe, dat sommige tuinders geloven dat toevoeging van borax aan de grond betere tomatenoogsten voortbrengt. Hij waarschuwt evenwel, dat men niet meer dan een eetlepel borax op twee gallons water moet gebruiken voor het sproeien van 300 vierkante voet. In meer geconcentreerde vorm doodt het borax het blad.

Tomatenplanten moeten ver genoeg uit elkaar gezet worden om ruimte te laten voor groei en bewerking en nadat de planten acht inches hoog geworden zijn, moeten ze met een stok gesteund worden. Men moet nooit touw gebruiken om de plant aan de stok te binden, maar stukjes goed.

Het is ook verstandig om overtollige bladeren af te snijden, evenals de dieven, die onder uit de stengel van de plant groeien. Daardoor ontvangen de stengels die geen bloesem gaan dragen meer voedsel en produceren zij betere en grotere tomaten.

Het is ook goed om nauwkeurig op tomaten-wormen te letten. Deze grote groene rupsen (sommigen even groot of zelfs groter dan een man's wijsvinger), kunnen grote schade aanbrengen. Een enkele rups kan binnen een paar uur een plant van al zijn blad beroven. Verwijder de rups en doodt het met een stok; het heeft kaken als een fox terrier.

Er is goed nieuws voor u, indien uw tuin met cutworm is besmet, een dikke weerzinwekkende rups van ongeveer een inch lang. Er is nu op de Canadese markt een chlordane preparaat te verkrijgen, dat veel doeltreffender is voor de bestrijding van cutworm dan de oudere methode, het strooien van met melasse en Parijs groen gemengde zemelen tussen de planten.

Met een helicoptere door het ijs

(Can. Scene) Elk jaar ploegt het s.s. C. D. Howe naar het Noorden, naar de top van de wereld, om technisch personeel en voorraden naar de Canadese meterologische stations te brengen. Haar reis voert haar door de Hudson's Strait in de Hudson's Bay en rond de noordkust van Baffin Island door de Lancaster Sound.

Teneinde de tocht veiliger te maken, neemt de C.D. Howe een helicopter met zich mede om open kanalen door het ijs voor het schip op te sporen. Het vliegtuig kan per radio aanwijzingen naar het sterke schip zenden, dat dan zijn weg baant door het pakijs naar het open water.

De helicopter wordt ook gebruikt om personeel aan land te brengen, indien men geen lading aan land behoeft te brengen. Op de meeste noordelijke stations evenwel, zijn de meteorologen voor alles wat zij gebruiken aangewezen op het srhip; daaronder behoort ook steenkool voor verwarming en olie voor de generators, die electriciteit voor hun radio's opwekken.

Zo denken wij er over ....

Een onvoorzichtige voorzitter?

Gaarne enkele regels om de heer v. d. Hazel van antwoord te dienen n.a.v. zijn ingezonden over „Een onvoorzichtige voorzitter". Na het lezen van het hele stuk kon ik mij niet aan de gedachte onttrekken dat de geachte inzender de voorzitter van de Ch. Ref. Immigration Society te Iron Springs een onverdiend verwijt maakt. De heer Vande Hazel kon uit zijn drie-jarig verblijf in Iron Springs weten, dat hij zo'n pertinente uitspraak - om toch vooral voorzichtig te zijn en niet te verhuizen naar andere plaatsen, omdat dit zeer zeker teleurstelling meebrengt - van mij niet verwachten.

Ik heb het openingswoord niet op schrift gesteld en kan u dus niet met bewijzen overtuigen; en als ik dat gezegd mocht hebben zou ik het gewraakte gaarne herroepen. Doch het lijkt mij aannemelijker, dat ik gewaarschuwd heb om niet te snel van plaats te veranderen, omdat het vaak teleurstelling meebrengt en daarvan kan ik geen woord terugnemen. Niet omdat ik mij aanmatig te zeggen, dat Zuid-Alberta en met name Iron Springs en omgeving de enige goede plaats is om zich te vestigen, maar gezien de ervaring.

In Holland gold het spreekwoord: „In de verte lijken alle weiden groen" en hier zegt men: "A rolling stone gathers no moss". En dan, als verandering financiele verbetering kan brengen moet men er in de eerste plaats van overtuigd zijn, dat deze niet verkregen wordt ten koste van geestelijke achteruitgang.

FOR THE YOUNG PEOPLE

EEN WOORD TOT ONZE OUDERS

In opdracht van de vergadering der afgevaardigden van de „Central Ontario League of the Christian Reformed Young People Societies" komt ons bestuur langs deze weg een ogenblik uw aandacht vragen voor het volgende:

Enige tijd geleden heeft ons bestuur vragenlijsten gezonden aan de bij onze league aangesloten verenigingen, teneinde een algemene indruk te verkrijgen van de gang van zaken en alsmede beter op de hoogte te komen met de wensen en verlangens, die onder onze jongeren leven.

Vraag 3b dezer vragenlijst luidde: „Hebt u de volledige medewerking van de ouders en leden der kerkeraad om niet-leden aan te sporen lid te worden van uw vereniging?" Van de ingekomen antwoorden gaf 40% als hun mening te kennen, dat de wederzijdse medewerking bevredigend mag worden genoemd, terwijl de resterende 60% om de een of andere reden niet op deze vraag reageerde of er over klaagde, dat de onderlinge verhouding en medewerking voor verbetering vatbaar is.

Bovendien kwam bij het bespreken van het eindrapport sterk naar voren de verminderde belangstelling van de zijde onzer jongeren in het verenigingsleven.

Gezien bovengenoemde feiten zult u het met ons eens zijn, dat er iets hapert aan de onderlinge verhouding en medewerking tussen de ouders en kerkeraden enerzijds en de besturen van de jeugdverenigingen en onze jongelui anderzijds.

Het is niet onze bedoeling in dit schrijven uit te pluizen bij wien in dezen de schuld ligt, daar hoogstwaarschijnlijk verschillende factoren, zoals gebrek aan predikanten, vergaderruimte, grote afstanden enz. hier een belangrijke rol spelen, terwijl bovendien het probleem hierdoor ook niet wordt opgelost.

Teneinde in deze toestand enige verbetering te krijgen vragen de afgevaardigden onzer verenigingen en het bestuur uw volledige sympathieke medewerking voor de navolgende punten:

1 Wilt u in uw persoonlijk gebed en in het gebed aan tafel vooral de geestelijke belangen onzer jongelui niet vergeten?

2 Wilt u er op toezien, dat uw kinderen zoveel mogelijk naar de verenigingen gaan en niet om allerlei „wisse-wasjes" thuis blijven?

3 Indien u studieboeken hebt meegenomen uit Holland, wilt u uw kinderen a.u.b. aanmoedigen deze te gebruiken bij het maken van de inleiding en voorstudie?

4 Geef blijk van uw sympathie en medeleven met onze jongelui en het verenigingsleven. Dit zal door hen ten zeerste op prijs worden gesteld en op deze manier kunt u rechtsstreeks aan onze jongeren doorgeven de vruchten van uw vroegere opleiding op de J.V. en M.V.

5 Indien u kinderen hebt van 12—16 jaar en er is in uw gemeente nog geen knapen- of „kleine" meisjesvereniging, spreek met andere ouders, kerkeraad of het bestuur van de Young People Society over de mogelijkheid tot het oprichten dezer verenigingen. Wanneer deze categorie onzer jongelui geen goede vooropleiding heeft genoten dan zal in de toekomst het peil op onze verenigingen dalen, hetgeen een grote achteruitgang zal betekenen, met alle consequenties, die hieraan verbonden zijn.

De afgevaardigden en het bestuur onzer league spreken de bede en hoop uit, dat wij gezamenlijk onder Gods zegen op een vriendschappelijke basis mogen samenwerken tot de uitbreiding en versteviging onzer verenigingen en tot heil van het persoonlijk geestelijk leven onzer jongelui.

Namens het Bestuur:

GERRIT BROOS, Secr.

TORONTO, 4 Juni 1952

SOUTH ESTERN ONTARIO LEAGUE ORGANIZED

On May 24, 1951, the South Western Ontario League was organized by delegates of 12 societies represented there. Under the capable leadership of Rev. G. J. Vander Ziel, officers were elected for one year.

Rev. D. H. Walters and Rev. J. Rook were speakers at the rally held in Chatham last Nov. I'm sure everyone there must have been inspired by the fine messages we heard that evening.

At the Delegate Board meeting of April 25, 1952. Arthur Pranger was chosen as the new president to succeed Cor Van Stralen. Gerald Rhebergen is vice-president in place of A. Pranger. Helen De Jong was re-elected secretary. New treasurer is Wm. Van der Ploeg, replacing Pauline Dieleman, while P. Dieleman replaces Wm. Vander Ploeg as assistant secretary-treasurer.

That evening at the spring rally about 500 young people gathered in St. Andrew's Presbyterian Church in Sarnia to hear a stirring address by Rev. W. Haverkamp. After the meeting, while we enjoyed refreshments, we greeted old friends we knew in Holland and new friends we've made in Canada.

At a recent Delegate Board meeting a proposal was made to hold a rally in the near future with the other two Leagues in Ontario. The majority of delegates favoured this. A suggestion was to hold it on a holiday, possibly May 24 in Toronto or Hamilton, since they are about the centre. Perhaps is could be so arranged that there are two meetings, one in the late morning, the other in the afternoon. In this way it would not be necessary for those who must travel a long distance, to stay overnight. Such a meeting would be very inspiring and one which we would not soon forget.

The League now has a membership of 20 societies, but as the vice-president pointed out there are still only a few societies who have joined the Young Calvinist Federation. All the societies are urged to take this matter into serious consideration. What better way to make a firmer and stronger stand for the Kingdom of God than through our united efforts.

Plans for the Fall Rally were also discussed at this meeting. The place of the rally will be Strathroy. The date will be Sept. 19. We will be happy to welcome new societies to the League. If member societies know of a new society that does not yet belong, please let your League secretary know.

Hope to see all the old faces and many new ones in Strathroy's new church on Sept. 19.

PAULINA DIELEMAN

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

Op 19 Augustus 1952 hopen onze geliefde ouders

Ds. S. G. BRONDSEMA
en
DELLA VANDENHOEK—BRONDSEMA

hun 35-jarige echtvereniging en ambtsbediening te herdenken.

Dat de Heere hen nog moge sparen voor ons en voor de kerk is de bede van hun dankbare kinderen

Dr. J. W. en GRACE WEVERS,
Toronto, Ontario

Mr. en Mrs. J. S. BRONDSEMA,
Grand Rapids, Michigan

Cand. RAYMOND en
HELEN OPPERWALL
Grand Rapids, Michigan

RUTH E. BRONDSEMA en
verloofde PETER VANMEURS
Grand Rapids, Michigan

6 Kleinzoons en 6 kleindochters

TORONTO, Ont., AUGUSTUS 1952

Mr. and Mrs. J. VANDER VLIET
announce the marriage of their daughter
ALIDA JOHANNA
to
LEONARD VOSKAMP
on Friday, August 15th, 1952, at 7.30 p.m.
Ebenezer Christian Reformed Church,
Trenton, Ontario

Future address: R.R. 1, Trenton, Ontario

INLICHTINGEN GEVRAAGD

Wij hebben ontvangen een kist met huisraad bestemd voor

Mr. D. VAN VLIET,

en zouden graag bekend worden met diens adres.

Brieven aan D. E. Vlieg, % Calverts Farm, R.R. 3, Brampton, Ontario. Telefonisch te bereiken onder nummer 562, vragen naar Jan Rietveld.

TE KOOP

Een goed lopende antieke Friese klok

K. STEL, % K. Hutchinson,
R.R. 4, Stouffville, Ontario

TE KOOP

Een nieuw huisje met 2 slaapkamers, woonkamer en keuken, water buitenshuis, electriciteit en gas; 10 minuten buiten Chatham, lot 50 voet wijd, 150 voet diep, direct te aanvaarden. Prijs $4000.—.

Te bevragen 250 Park Ave. West, Chatham, Ontario.

TE KOOP

Wij hebben verschillende merken gebruikte auto's beschikbaar van goede kwaliteit. Breng een bezoek of schrijf aan

N. KUIPER, 184 Park Avenue East
Chatham, Ontario

TE KOOP

Een amandelmachine, prijs $400.—
Te bevragen of schrijven aan:
11945—80 St., Edmonton, Alta.

FOR SALE

General Store for Sale. Owner wants to go South. Good business and very good locality. Business turn over from $2500.— to $3000.— a month. Mostly Dutch settlers. For information write to

CECIL T. KNIGHT
CLUTE, via Cochrane, Ontario

GEVRAAGD

Huishoudster in gezin met 7 kinderen (4 tot 20 jaar) Chr. Ref. Church.
Schrijf aan: A. SLIGTER, Box 95, Taber, Alta., (Graag opgave van leeftijd)

FARM HELP WANTED

Single Dutchman required on modern farm. Must have knowledge of all farm operation. Good wages for good man. Must understand and speak fairly good English.

Apply to A. W. HARDY,
R.R. 5, Goderich, Ontario.

BIEDT ZICH AAN

Vrouw met twee schoolgaande kinderen (8 en 15 jaar), als huishoudster, G.G.
Brieven onder nummer 2207 aan het bureau van dit blad.

VAN DELFT'S BOOKHOUSE

Het boek, „Opdat wij niet vergeten", (uitgegeven door de Geref. Kerken), nog slechts enkele ex. voorradig.

Ruime keuze in Bijbels, Psalmboeken, Kinderbijbels, Leesboeken, enz.

Vraagt Catalogus

308 Hess St., Hamilton, Ontario

The Holland Curiosity Shop

HOLTZHEUSER BROS.

746 Yonge Street at Bloor — Toronto — Tel. MI - 9374

VERZENDT UW MAILORDERS DOOR GEHEEL CANADA

Echte Hollandse Groene Zeep	$ .30
Honigs puddings 8 smaken, 2 stuks	$ .25
Honigs Custard 250 gr.	$ .25
Honigs Vermicelli 255 gr.	$ 25
Honigs Maizena 250 gr.	$ .18
Honigs Vanille suiker per zakje	$ .05
Honigs Soepen en bouillonblokjes	
Hille's beschuit grote rol	$ .20
Hille's Kaneelbeschuitjes per pakje	$ .20
Hille's Ontbijtkoek (grote)	$ .35
Hille's Speculaas 150 gr.	$ .20
Hille's Bruss. kermis 150 gr.	$ .20
De Ruyters vruchtenhagelslag ¼ Lb.	$ .20
King pepermunt per grote rol	$ .10
Kwatta repen puur, melk, hazelnoot	$ .10
Venco drop per rol	$ .10
Venco zoute jujubes	$ .15
Venco katjes, knoopjesdrop per ¼ Lb.	$ .25
Van Rijns mosterd per glas	$ .25 $ .30
Van Tols echte boerenkaas per Lb.	$ .65
Van Tols Komijne kaas per Lb.	$ .70
Van Tols Edammerkaas per Lb.	$ .65
De Betuwe Tiel appelstroop 550 gram	$ .55
De Betuwe Tiel bessensap	$ .50
De Betuwe Tiel Limonade siroop	$1.00
Maggi aroma per fles	$ .50 $1.25
Castella tandpasta grote tube	$ .45
Castella Scheerzeep per staaf	$ .20
Castella Zelfw. wasmiddel per pak	$ .20
Castella Wolwasmiddel per pak	$ .20
Capucijners per 500 gr.	$ .35
Bruine bonen per 500 gr.	$ .30
Molenaars kindermeel 250 gr.	$ .30
Buismans koffiearoma per blikje	0 .25
Chocolade hagelslag per ½ Lb.	$ .50
Antonio sigaren	$ .08..$ .10..$ .13

VRAAGT ONZE PRIJSLIJST

Bij orders boven de $7.50 ontvangt U een gratis souvenir van Holland

ACTIEVE WEDERVERKOPERS GEVRAAGD

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres:
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES